

Alavere kooli leht
MÄGRA MIKU
POSTIPAUN

13.03.2009

nr 3 2008/2009 õa

SEEKORD KOOLILEHES:

2. KLASS MÕTISKLEB:
KUI MINA OLEKSIN
PRESIDENT

LUULETUSED:
EILE NÄGIN MA EESTIMAAD!

3. KLASSI OMALOOMING

ALAVERE PÕHIKOOLI
ÕPILASED KÜLASTASID
RAKVERE KODUTUTUTE
LOOMADE VARJUPAIKA

ARVAMUSJUTUD:
SEDA EI OLE JU VAJA!
NAKKAV TÕBERUUNIFÜLLUS

SANDRA ESINDAB EESTIT
EUROVISIOONIL!

**MINU KODU ON
EESTIMAA**

Eesti on minu jaoks väga tähtis. Siin olen ma sündinud. Ma poleks tahtnud teist riiki endale kodumaaks.

Eesti pealinn on Tallinn. Mina aga elan ühes päris väikeses külas. See on Pikva. Ma olen uhke, et sain just Eestis sündida. Mis siis, et Eesti on väike, aga siin on nii, nii ilusaid paiku.

Ma olen õnnelik, et Eesti sai juba nii vanaks - 91-aastaseks. Minu arust on eesti keel kõige kaunim ja normaalsem keel üldse. Ma ei tahaks ühtegi teise riiki elama minna. Mulle meeldib kõige rohkem Eestimaa.

(Kaili Malts, 2. klass)

KUI MINA OLEKSIN PRESIDENT

Ma ei lubaks prügi maha visata, aitaks ka haigeid ja vaeseid. Ma teeks nii, et ravimid ei oleks kallid ja inimesed saaksid tööl käia, Ja veel tahan ma, et inimesed ei karjuks ja ei peksaks üksteist.

(Mark)

Mina võtaks kõik ukseingid ära, annaks vanainimestele rohkem raha. Mina keelaks ära 1., 2., 3., ja 4. klassis õppimise. Kui lapsed lähevad kooli, siis kohe 5. klassi.

(Märtin)

Ma teeksin sellise seaduse, et kaklemine ja joomine oleksid täiesti keelatud. Keegi ei tohiks teisele haiget teha ja iga nurga peal oleksid kaamerad, mis kogu aeg jälgiksid, et keegi ei varastaks teistelt asju.

(Silleriin)

Mina nõuaksin, et suuremad poisid lõpetaksid suitsetamise ja kui nad seda ei tee, siis käsiksin emadel suitsud ära peita ja mitte poistele enam raha anda.

(Kimberly)

Mina teeksin nii, et poes oleksid odavamad asjad ja et inimesed annetaksid rohkem vaestele ja haigetele. Ma hoolitseksin veel selle eest, et teed ei oleks nii libedad, et talvel lükataks teid rohkem.

(Sven)

Mina annetaksin inimestele raha ja raviks vanad ja noored inimesed terveks. Tahaksin, et inimesed oleksid sõbralikud ja et prügi ei visataks maha.

(Janet)

(Kõik tulevased presidendikandidaadid õpivad praegu 2. klassis.)

EILE NÄGIN MA EESTIMAAD!

Eile nägin ma Eestimaad!
Nägin õitsevat majandust,
laevandust ja ehitust,
põlluserval elamist.
Eile nägin ma Eestimaad!

Täna näen ma Eestimaad!
Näen murelikke poliitikuid,
töötuid ja õnnetuid,
näen põlluserval tühje majasid.
Täna näen ma Eestimaad!

Eile nägin ma Eestimaad!
Nägin valmimisjärgus klaasist
losse,
nägin tehaseid ja nende tosse,
vanu haisvaid kosse –
eile nägin ma Eestimaad!

Eile nägin ma Eestimaad!
Kuidas talumajad appi karjuvad,
ühe asjaga ei harju nad –
keegi neist ei hooli!
Eile nägin ma Eestimaad!

Sille Sündema

Kredi Rospel

(8. klassi õpilased Sille ja Kredi said inspiratsiooni Juhan Liivi samanimelisest luuletusest.)

3. KLASSI OMALOOMING

KARU KUSTI KOOK

Karu Kusti käis keset kanarbikku. Käes kandis Kusti kollast kõrvitsat. Kusti komistades kukkus kõrvits kraavi kildudeks. Karu kraapis käpaga kõrvitsa kaldale. Kaldal kleepis karu Kusti kõrvitsa kokku. Kui kõrvits koos, kõndis Kusti koju. Kodus küpsetas karu kõrvitsakooki. Kook küpses kaua. Kui kook küps, kutsus karu külalisi kokku. Külalisteks kutsus karu Kusti kitse, kure, kähriku, koera, kassi. Kõik külalised kiitsid kokka.

(Janeli Lember)

KADEDUS

Kestab kena kevad. Karu Kati kalpsas kaasikus. Kitsetall Kennu keksis kaunis

kuusikus. Kollased kullerkupud kasvasid kraavi kaldal. Kajakad kaebasid Katile kullerkuppude kohta, Kati kaebas Kennule. Kõik koos kriiskasid kadedusest kollastele kullerkuppudele. Kullerkupud kukkusid kriiskamisest kummuli kraavi.

(Anett Mättik)

MINU JÄLJED

Minu jäljed kodumaal on minule ja minu perele väga olulised, sest kõik armastavad oma pereliikmeid. Nad austavad ema ja isa, vanaema, vanaisa, tädisid ja onusid. Kõik peavad kalliks oma sõpru ja neid, kes elavad kaugel. Isegi oma kooli õpetajaid tuleb austada ja kokatädisid ei tohi solvata, sest nemad teevad koolis süüa, mitte õpilased. Kõiki tuleb austada, ka iseennast ja neidki, keda sina ei tea.

(Katrín Luige)

Minu jäljed kodumaal on suured. Oleme elanud oma elu siin. Kuigi Eestimaa on väike ja prahti täis, on ta mulle ikka väga tähtis. Aga mitte nii tähtis, kui minu perekond. Kuigi Eestimaa on väike, elab siin palju erinevaid inimesi. Mul on ka hea meel, et oleme tegelikult kõik omavahel sugulased. Mul on ka palju sõpru ja tore perekond.

(Janeli Lember)

Minu jäljed kodukohas on suured südamekujulised, sest kodukohas olen elanud juba väiksest saadik. Minu kodukohas on suur talu. Mul on kodus palju loomi, kes mulle väga meeldivad. Mul on kodukohas minu pere. Kunagi, kui suureks saan, lähen siit ära ja üürin omale korteri, aga hakkam oma kodukohas väga tihti käima. Praegusel hetkel on minu töö õppida ja kodus oma pere aidata. Minu kodu on mulle armas.

(Anett Mättik)

Mulle meeldib Eestimaal. Minu kodu on nii koolis kui oma majas. Ma olen uhke, et olen eestlane. Eestimaa on küll teistest maadest väiksem, kuid minu arvates on Eesti väga suur. Minu kohus on Eestit hoida, valvata. Ma tahan, et Eestimaa oleks ilus ja puhas. Ma hoolin Eestimaast väga.

(Ege Mätlik)

ALAVERE PÕHIKOOLI ÕPILASED KÜLASTASID RAKVERE LINNA KOERTE VARJUPAIKA

Ühel päeval pöördusid 8. ja 9. klassi õpilased Sille Sündema, Kredi Raspel, Marlet Unga ja Anastasia Zorina minu poole küsimusega, et kas nad tohivad koolist terve päeva puududa põhjusel, et soovivad minna Tallinna kodutute koerte varjupaika süüa viima ja loomadega jalutama. Kuna selline suhtumine on igati kiiduväärt ja olen ka ise kodutuid loomi abistanud, arenes meie jutt edasi. Soovitasin tüdrukutel kaaluda külastada mõnda väiksemat ja ilmselt ka välise abi poolest tagasihoidlikumat loomade varjupaika, näiteks Rakveres asuvat. Kuna Alaverest Rakverre bussiga ei saa, pakkusin ennast nõ autojuhiks.

Kohale jõudes viidi meid kõigepealt teistest eraldatud "uustulnukaid" vaatama ja paitama. Seejärel siirdusime kasside tuppa. Kõik loomad olid väga sõbralikud, mõned arusaadavalt ka pelglikud.

Mulle meeldis väga, et tüdrukud kohtlesid kõiki loomi võrdse

tähelepanelikkusega, nii armsaid nooremaid kui ka tõelisi kõutse ja krantse. Kõik koerad said tänu Sillele, Kredile, Marletile ja Anastasiale rihma otsas joosta, mitu paid ja kõrva tagant sügamist ka.

Ühest naljakast epsiidist – Sille rääkis juba sõites, et tema läheb jalutama kõige suurema koeraga, et suured on väga lahedad. Selgus, et kõige suurem koer oli tõeline gigant, mina nii suurt segaverelist koera ei ole igatahes näinud. Sillet ei heidutanud see tõsiasi karvavõrdki, nagu ka pigem maadluse moodi jalutuskäik "koerakesega" rihma otsas.

Olen kindel, et kui inimese iseloomuomaduseks on päriselt hoolimine, mis mitte üksnes sõnades, vaid ka tegudes väljendub, siis ongi tegemist hea inimesega. Need tüdrukud igatahes on.

Renna Reisi
Alavere Põhikooli direktor

RAKVERE KODUTUTE LOOMADE VARJUPAIGA KÜLASTUS

Mõte minna varjupaika tekkis mul tegelikult juba väga ammu. Ühel päeval rääkisid Kredi ja Nastja koolis plaanist minna loomade varjupaika ja ma pakkusin ennast ka kaasa minema, sest ma armastan väga loomi ja soovin neid alati aidata. Otsustasime rääkida sellest õp Rennaga, sest ka tema armastab loomi ja me arvasime, et ta toetab meie plaani. Õpetaja Renna oli meie hea plaani üle väga õnnelik ja soovis ka ise aidata.

Otsustasime minna Rakvere kodutute loomade varjupaika, sest seal pidi olukord olema mõneti halvem kui Tallinna varjupaikades.

Meiega liitus ka Marlet, kes samuti soovis aidata, soovijaid oli rohkemgi, kuid kahjuks autosse ei oleks enam inimesi mahtunud.

Samal päeval helistasin ma varjupaika ja küsisin, kas on võimalik neid külastada, loomadele toitu viia ja nendega jalutada. Varjupaiga omanik oli meie pakkumise üle väga rõõmus. Meil tekkis tüdrukutega veel häid ideid. Otsustasime panna kooli üles korjanduskarbi, et ka teised saaksid loomadele toidu ostmiseks raha annetada. Kokku kogusime me umbes 400 kr.

Nädala pärast asusimegi Rakvere poole teele. Õp Renna oli väga abivalmis ja otsustas meid ise sinna kohale viia. Läksime läbi ka Rakvere poest, kust saime kokku koertele ligi 20 kg toitu. Varjupaika jõudes kohtasime ühte toredat varjupaiga töolist, kes juhatas meid kõigepealt kasside ruumi. Kasse oli seal päris palju ning enamus neist olid väga sõbralikud ja hakkasid kohe sülle ronima. Kõik nad otsisid inimese lähedust.

Varjupaiga töötaja rääkis meile huvitavaid lugusid nendest kassidest, kes seal parasjagu elasid, mees oli ise ka nende loomakestega väga lähedane ning minu arust tundis ta oma tööst rõõmu.

Edasi liikusime me väheste aedadega koerte alasse, seal oli koeraema oma kutsikatega, haigete jalgadega kutsa, kolm pisikest koeratüdrukut ning mõned koerad, kes oma kuudist eriti ei väljunud. Alguses me arvasime, et rohkem koeri ei olegi, kuid siis liikusime me edasi. Meie ees avanes suur aed täis paljusid aedikuid. Vaatepilt oli väga kurb, tekkis küsimus, et kuidas saavad inimesed nii armsatele ja armastusväärsetele loomakestele sedasi teha? Absoluutselt kõik koerad olid väga sõbralikud, me jalutasime läbi kõik aedikud ning suhtlesime koerakestega. Hiljem läksime me koertega jalutama

Väsinuna, kuid õnnelikuna suundusime koju.

Hinge jäid mul siiski kriipima paljud küsimused. Miks inimesed hülgavad nii suurepäraseid ja sõbralikke loomi? Miks inimesed võtavad endale looma, kui nad temaga hakkama ei saa? Miks käituvad inimesed nii elusolenditega, kes enda kaitseks midagi öelda ei saa? Miks on inimesed nii hoolimatud? Mina tahan kindlasti ka edaspidi tegeleda kodutute loomade abistamisega. Loomad on siiski väga abitud, sest nemad ei saa ju rääkida ega ennast julmade inimeste eest kaitsta!

Sille Sündema

MMP

Peale Rakveres käimist tekkis mul palju mõtteid. Kindlasti võtan ma tulevikus endale just varjupaigast koera, sest nemad vajavad eriti abi ja armastust. Need koerad on kindlasti peremehele, kes on talle kodu ja perekonna kinkinud, väga tänulikud.

Mulle jääb mõistmatuks see, kuidas on olemas inimesed, kes võtavad omale looma ja hiljem hülgavad ta. Peab olema ikka väga külma südamega inimene, et nii tehakse. Ma ei salli selliseid.

Anastasia Zorina

Kõiki neid koeri, kes puurides olid, oli väga kahju vaadata. Nende silmad olid nii kurvad ja ootusärevad. Kui nad aias välja said, jooksid ja hüppasid nii palju, et vahepeal oli neid päris raske kinni hoida. Lõpuks saime me kõikide koertega jalutatud. Nii kurb oli sealt ära tulla.

Mina ei austa neid inimesi üldse, kes niimoodi oma looma unarusse on jätnud. Kui võtad omale sellise vastutuse, siis tuleb ka seda kanda ning ei ole omale üldse mõtet koera võtta, kui sulle nii väga nad ei meeldigi.

Koerad peaksidki olema ainult nendel inimestel, kes neist tõesti hoolivad, sest nemad on samamoodi elusolendid nagu sina ise.

Kredi Raspel

SEDA EI OLE JU VAJA!

Tubakas ja alkohol on noorte seas väga levinud meelemürgid. Enamus inimesi teavad nende ainete ohtlikkusest, aga tundub, et peaks seda neile meelde tuletama.

Tubakas. Paljudes kohtades ringi käies tulevad vastu alaealised noored, suitsud näpus. Nad on enda üle uhked ja naeravad laialt, paljastades oma suitsust kollaseks läinud hambaid. Suitsetajate lähedal olles on tunda südant pahaks ajavat lehka, mis paneb ära jooksmata. Suitsetajad arvavad küll, et nad on kõvad mehed, aga tegelikult peletavad nad oma haisuga teisi inimesi eemale.

Alkohol. Noored peavad pidusid ja veavad sinna mitu kastit äit alkoholi. Peol juuakse ennast täis ja hakatakse mingit mula suust välja ajama. Täis inimesel läheb

süda pahaks ja ta ropsib ennast täis. Peojärgsel hommikul ärgatakse kuskil sodi sees suure pohmakaga. Järgmistel päevadel räägitakse veel pikalt sellest, mida keegi suust välja ajas või kuhu oksendas. Kõik on selle üle uhked, aga pole ju millegi üle uhkust tunda. Seda kõike ei ole ju vaja!

Saab olla ka ilma suitsu ja alkoholita. Ja kui su sõbrad suitsetavad ja joovad, et tähenda, et ka sina peaksid oma tervist rikkuma. Elu on liiga lühike, pole mõtet seda veel lühemaks teha. Lisaks tekitavad tubakas ja alkohol sõltuvust, millest nii kergest lahti ei saa. Parem mitte suitsetama ja jooma hakatagi.

(Anonüümseks jääda sooviv 7. klassi õpilane)

NAKKAV TÕBI RUUNIHULLUS

Alavere kooli 7. klassi poisse on tabanud nakkav tõbi nimega Ruunihullus. Esimesena sai nakkuse Kaarel, kes hakkas seda arvutimängu (Runescape) mängima. Peagi tekkis teistelgi poistel soov oma sügelevad näpukesed mängima saada. Ainult üks poiss – Tanel – suudab veel mingil määral tõvele vastu panna. Tema nimelt mängib natuke ja kui ei taha, ei mängi. Aga kui ta kuuleb mingist uuendusest või muu uudise Ruuni kohta, pead

teda jõuga arvuti juurest ära tõmbama ja vajadusel nõoriga enda külge siduma.

Kes soovib tõbe vältida või sellest vabaneda, peab oma vanematele ütleva, et need kallitele arvutitele parooli peale paneks. Muidu pole varsti Alaveres enam lapsi, kellega koos midagi ette võtta.

(Pavel Zorin 7. klass)

SPORDIJUTTU KA...

2009. aasta algas sportlikult. 30. jaanuaril toimusid Harjumaa koolide suusatamise teatevõistlused. Võtsime meiegi nendest osa, kuigi suusatamise kogemus oli paljudel õpilastel väike. Nooremad õpilased ja tüdrukud suusatasid 1,4 km ja poisid 3 km. Lõpptulemusega võib aga vägagi rahul olla, sest üldkokkuvõttes saavutati 8. koht ja põhikoolide hulgas 4. koht. Eriti tublid olid **Signe Pitk**, **Randar Vilbiks**, **Anett Mättik**, **Kerli Laidsalu** ja **Kaarel Mättik**.

Järgmisena astusid võistlustulle võrkpallurid. Alustasid 7.-9. klassi poisid. Võistkonda kuulusid **Rain Sobols**, **Raido Talving**, **Rando Loik**, **Argo Hansen**, **Rene Tähe**, **Aleksander Baršukov**, **Ardi Melih** ja **Kaarel Mättik**. Alagrupis saavutati küll 3. koht, kuid edasipääsuks finaali selleks ei piisanud. Võit kuulus Kiili Gümnaasiumile. Meie poisid said üldkokkuvõttes 9. koha, põhikoolide arvestuses aga 2. koha.

26. veebruaril sõitsid medalijahile 7.-9. klassi tüdrukud. Medalid neile ka kaela riputati. Koguni kaks, sest toimusid üheaegselt nii Harjuspordi kui ka Koolispordi võistlused. Tüdrukutele kuulus vastavalt I ja II koht. Võit tuli väga raskelt. Kokku mängiti 13 geimi. Alagrupis võideti kõiki võistkondi 2 : 0, eriti rasked olid aga finaalmängud. Kohtuniku vea tõttu tuli Vaida Põhikooliga mängida kaks korda, raske oli võita ka Jüri Gümnaasiumi. I koha mäng peeti Keila Gümnaasiumiga, kellele kaotati, kuid kuna nende

võistkonnas võistlesid litsentsiga mängijad, saavutasidki meie tüdrukud koolispordi

arvestuses I koha. Võidukas võistkonnas mängisid **Carmen Linnumäe**, **Airin Vaarmann**, **Kristin Vaarmann**, **Alice Nilisk**, **Riin Prisk**, **Kerli Laidsalu**, **Reelika Virma** ja **Kelli Aru**.

12. märtsil toimunud Harjumaa koolide sisekergejõustiku võistlused olid meie koolile üllatuslikult edukad. **Toivo Verstin** saavutas 600 m jooksus II koha, kaotades I koha 0,01 sekundiga. Samal distantsil saavutas **Rait Lember** III koha. **Alice Nilisk** oli kuultõukes neljas. Hästi esinesid ka **Anett Mättik** 300 m jooksus ja **Tanel Lilleväli** ning **Elvo Hansen** kõrgushüppes. Lõplikud tulemused saame teada pärast vaheaega.

Edu soovides Tiia Kroonmäe

SANDRA ESINDAB EESTIT EUROVISIOONIL

7. märtsil toimunud Eesti Laulu finaalis valiti parimaks lauluks Sandra ja Urban Symphony esitatud „Rändajad“, mis esindab Eestit tänavusel Eurovisiooni lauluvõistlusel Moskvas.

Ilmselt ei vaja Sandra Mägra Miku lugejatele pikemat tutvustamist – teavad ju kõik, et Sandra on Alaverest pärit ja meie kooli vilistlane.

Urban Symphony aga loodi 2007. aasta lõpus, kui Sandra osales Eesti Televisiooni noorte lauljate konkursil „Kaks takti ette“ ning pääses nelja finalisti hulka. Tol korral laulis Sandra ka Kosheeni lugu „Hungry“, kus teda saatsid keelpillineid Johanna Mängel ja Mann Helstein. Pärast seda tekkiski neidudel idee hakatagi sarnast muusikat tegema. Loodi ansambel Urban Symphony, kus Sandra Nurmsalu laulab ja mängib viiulit, Mann Helstein vioolat ning Johanna Mängel ja Mari Möldre tšellot.

Ligi aasta kirjutati muusikat ja tehti proove ning nüüd leidis Urban Symphony,

et Eesti Laul on hea koht esimese looga välja tulla. Esimese lindistatud loo „Rändajad“ autor on Sven Lõhmus.

Meie muusikaõpetaja Heli viis enne Eesti Laulu finaali läbi ka koolisese hääletamise. Muusikatundides said kõik õpilased Eesti Laulu finaallaule kuulata ja oma pingerea koostada. Otse loomulikult oli Alavere kooli õpilaste arvates parim Sandra lauldud „Rändajad“.

Väga paljud Alavere kooli õpilased ning nende pered haarasid ka 7. märtsil telefoni, et oma hää(ed) „Rändajatele“ anda. Kinnitamata andmetel oli neidki, kel kulus hääletamiseks suisa paarsada krooni.

Sandra ise aga tunnistab, et Eurovisioonile pääsemine on vahva. Kuigi Urban Symphony läks Eesti Laulule eesmärgiga enda esimest laulu tutvustada, sõidavad nad nüüd oma maad esindama.

õp Kristina

Kasutatud allikad:

„Sõnumitooja“ nr 6, 11.02.2009

„Sõnumitooja“ nr 10, 11.03.2009

AUHINNAMÄNG

Nüüd on küll käes selle õppeaasta viimane võimalus Mägra Miku auhinnamängust osa võtta!

Nagu ikka, on koolilehes peidus väike Mägra Miku. Leia ta üles, kirjuta õige lehekülje number koos oma nimega sedelile ning pista see uue veerandi esimesel nädalal loosikasti.

Eelmises mängus aga naeratas loosiõnn

Mirjam Tapule (5. klass),

Merily Kombele (6. klass)

Reelika Vormale (7. klass).